

умножава нѣщата. Естественъ ли е този процесъ на умножение? Не, въ този случай нито събирането е естественъ процесъ, нито умножението. Невъзможно е да се събиратъ и умножаватъ части отъ различни величини. Невъзможно е да съберете петъ метра и петъ килограма, нито пъкъ да ги умножите. Въ началото на тази глава Христосъ опредѣля, какви сж хората, които могатъ да изваждатъ и дѣлятъ и да наричатъ тия действия събиране и умножение. Който се занимава само съ изваждане и дѣление, той принадлежи къмъ физическия свѣтъ. Тѣзи действия представятъ външната, а не вътрешната страна на живота. Обаче, животътъ има и своя вътрешна страна, вътрешна проява. Въ този смисълъ, животътъ ни радва дотолкова, доколкото го разбираме и външно, и вътрешно. Ако дадете единъ скъпоцененъ камъкъ на нѣкое дете, то нѣма да се зарадва; ако го дадете на нѣкой възрастенъ човѣкъ, той ще се зарадва. Ако дадете една ябълка на нѣкое дете, то ще се зарадва; дадете ли я на нѣкой възрастенъ човѣкъ, той нѣма да се зарадва. Следователно, това, което радва детето, не радва възрастния; и това, което радва възрастния, не радва детето. Кой е на правата страна: детето, което се радва на ябълката, или възрастниятъ, който се радва на скъпоценния камъкъ? Това е неразрешенъ въпросъ, по който хората могатъ съ години да спорятъ, и пакъ да не дойдатъ до едно заключение. Защо? Това зависи отъ тѣхнитѣ разбирания.

Мнозина отъ тѣхъ казваха: „Бѣсъ има и лудъ е, що го слушате?“ Питамъ: кой човѣкъ е лудъ? На този въпросъ може да се отговори по следния начинъ: всѣки човѣкъ, който е отдѣленъ отъ Бога, той е лудъ. Тази е нормата, по която опредѣляме лудия човѣкъ. Казватъ за нѣкого, че не мисли право, че се лута въ живота. Това показва, че този човѣкъ е отдѣленъ отъ Бога. Щомъ е отдѣленъ отъ Бога, той нѣма тилъ въ живота си, нѣма опорна точка, вследствие на което се лута натуку-натамъ, безъ нѣкакви разбирания за нѣщата. Евреитѣ казваха за Христа: „Лудъ е Той, бѣсъ има, що Го слушате?“ Само лудиятъ може да бжде обсебенъ отъ бѣсове. Бѣсоветѣ пъкъ сж непокорни духове, излѣзли отъ Бога, понеже искали да станатъ божества. Въ Писанието е казано, че тия духове, до известна степенъ, иматъ влияние върху земята. Запримѣрь, много отъ атмосфернитѣ промѣни се дължатъ на тѣхъ. Следователно, всѣки човѣкъ, който се отдѣли отъ Бога, може да попадне